

Teológiai gondolatok a Himnusz olvasása közben

Istennek életünk minden pillanatához köze van - hangzott az idei Magyar Kultúra Napján az üzenet a Soproni Kálvin Kör, a KÉSZ és a Luther Szövetség közös ünnepségén, amelyen Ittzés János, a Nyugati (Dunántúli) Evangélikus Egyházkerület püspöke tartott előadást.

Soproni Kálvin Kör, a KÉSZ Soproni Szervezete és a Luther Szövetség immár 1996 óta, évről-évre közös ünnepséget szentel a Magyar Kultúra Napjának. Ezeknek az alkalmaknak rendszeres fellépője a Fidelissima Vegyeskar. Az ünnepségek eddigi előadói között volt az évek során Nagy Gáspár, Fassang Árpád, Cs. Varga István és Jáki Teodóz, Csoóri Sándor, Rédly Elemér, Korzenszky Richárd, Jókai Anna, Kalász Márton, Duray Miklós.

A Magyar Kultúra Napján idén Ittzés János a Nyugati (Dunántúli) Evangélikus Egyházkerület püspöke Teológiai gondolatok a Himnusz olvasása közben címmel tartott ünnepi előadást a Nyugat-magyarországi Egyetem Közgazdaságtudományi Karának dísztermében.

- Isten mindenható, és életünknek nincs egyetlen perce sem, amihez ne lenne köze. Felelősek a vezetőik az országért, felelősséggel tartoznak a közösség vezetői azokért, akiknek az élén állnak, felelősek az emberek a családjaiért.

Valamennyien felelősek vagyunk egymásért minden cselekedetünkkel. – fejtette ki Ittész János.

Az eseményen elhangzott az Őze Lajos előadásában rögzített Himnusz, azzal az üzenettel, ami a színész szívből jövő szándékával azonos módon, őszinteséggel átítatottan tudatosította minden hallgatóban, hogy nem szabad belenyugodni semmibe, ami helytelen, élet- és magyarellenes. Az igazságot ki kell mondani, s tudni kell vállalni a kimondott szó utáni csöndet is.

Kölcsey nyolc versszakának döbbenetes szépségére, formai és tartalmi nagyszerűségére is rámutatott az előadó, aki szerint a negyedik vers eleje az aranymetszési pont. Az, ami mindenben és mindenhol ugyanott van, ami a világ teremtettségének nagyszerűségére, a zseniális rend és forma összhangjára utal.

„Hajh, de bűneink miatt
Gyúlt harag kebledben, ...”

A püspök megviágította a Himnuszban fellelhető háromféle Isten-képet: az áldót-ajándékozót, a bőven áradó bűneink miatti haragvó Isten képét és a kegyelmes, megbocsátó Istent.

A történelmi balszerencsétlenség, a meghasonlottság himnuszi szavait olvasva, a jelenlegi időkkel mutatott párhuzam is nyilvánvaló. Ma sem találja helyét a magyar e hazában, lelki, morális válság közepette fogyunk.

A megoldás vertikális vonalon lehetséges, azzal ellentétben, hogy az ember általában csak horizontális koordináta-rendszerben próbálja megoldani életét. Felfele kell néznünk, és az Istentől kapott, a szerinte való biztos értékrend ismeretében és tudatában kell cselekednünk.

Az ünnepen az Arany János karnagy vezetésével fellépő Fidelissima Vegyeskar egy Szokolay-ősbemutatóval együtt előadta a Szózatnak azt a változatát, amelynek zenéjét Erkel Ferenc szerezte.

BTÉ

2010. január 23. / **Kultúra**